

Nilufər ŞIXLI

Kimdir müqəddəs əsgər?..

Kimdir müqəddəs əsgər?

Hər gün gördüyün oğlan -

Saymadığın,

Yanıdan salamsız da keçdiyin,

Laqeyd baxışınla

Cavanca ürəyində min bir yara açdığın?..

Bəlkə rəfiqələrlə
 Baxıb sadəliyinə, qəhqəhəylə güldüyün,
 Bəlkə də gizli-gizli
 Həsretindən qovrulub,
 sevdasından öldüyün?..

Kimdir müqəddər əsgər?
 Səni incidən oğlun -
 Oturub çayxanada dostlarıyla cəhl edən,
 Yayınıb dərslərindən
 Futbola, parka gedən?..
 Hirslənib danladığın
 Niyə sındırdı deyə, qonşunun şüşəsini,
 Peşman olmasa belə,
 Böyük-küçük tanıyıb, çıxarmayan səsini.

Səni buyuran qardaş -
 Palını-paltarını ütüləyib yığdığın,
 Ardınca boylananda boyuna yalvardığın?..
 Mindirib cin atına,
 Sonra tapıb dilini sirtini öyrəndiyin,
 Hamıdan gizlədiyini.
 Qızların arasından gəlin seçib anana
 Toyunu gözlədiyini?..

Kimdir müqəddəs əsgər?
 Vətənin bir parçası!
 Zəfər ilə Tur edən
 Hər təpəni, hər dağı!
 Qanı ilə yurd edən
 Bizlərə bu torpağı!

Əsgər məktubu

Silib üzünün tərini,
 gülümsəyib öz-özünə, tufəngini yandan asır.
 Bir gənc əsgər
 anasına məktub yazır.
 Salam deyib xəbər alır əhvalını.
 Bir az doğru, bir az yalan -
 yaxşı yazır öz halını.
 Soyuqsa da, çox gözəldir yerim, deyir.
 Ərköyünəm,
 qoy bir mən də çətinliyi görüm, deyir.
 Ürəyində:
 "Vətənimə öz borcumu verim" deyir.
 Sonra yazır:
 Kaş görəsən, nə cənnətdir bu tərəflər!..
 Otuz ildir at oynadır yurdumuzda naxələflər.
 Otuz ildir məzarları yol gözləyir igidlərin.
 İndi ölmək vaxtı çatıb bu itlərin!
 Bir də, ana,
 elə bil ki, şəhidlərin ruhu gəzir bu yerlərdə;
 Gözümüzə görünürlər səngərlərdə,
 Bəzən, sanki önümüzə qalxan olub
 qoruyurlar güllələrdən...
 Bilirəm ki, inanarsan bunlara sən.
 Əziz anam, salam söylə qohumlara, tanışlara.
 Vaxt olduqca yazacağam ara-sıra...

Əsgər qalxır buz torpaqdan,
 Yenə düzəldib qəddini,
 Gedir Vətən qorumağa,
 Götürüb öz tufəngini.